

של אדני". שלשה גוננים נראים למטה מלאו שלושת הגוננים של מעלהה. מלאו העליונים הפל נמשך [לבי והר] [אותם העליונים הר] שלא נראה, ונוצץ בשניים עשר גוננים וזהרים שנוצצים ממנה. שלשה עשר הם בסוד השם הקדוש וגוי, הפסוד של אין סוף.

נקרא יהו"ה.

באשר מתחבר זהר פחתון אדני בזוהר עליזון יהו"ה, נעשה שם נספר שבו יזרעים נבאיי האמת ימספכלים לתוך הזוהר העליון, וזה יאהדנה, מראות טמירים [חיות טמיות], שכחוב חזקאל א) בעין החشم מותך האש.

משנה. עליזים גבוזים טובים של הימין, תשע נקודות של התורה יוצאות ונחלקים באוטיות, והאותיות בהם נסועות, [טיטלט] מסעותיו דקיקים בסודות. [הכל] חולקים, אלו תשעת השליטים על האותיות, האותיות התפשטו מהם. נשארו נוקדים להכניסם להם. לא נועשים רק בשאלת יוצאים.

הם בסוד של אין סוף. כל האותיות [נסעה] מפעות בסוד של אין סוף. כמו שהם נושאים אותם, כך הם נועסים. אלו הנוסתרים אותיות גלויות ולא גלויות. אלו טמייניות על מה ששזורות האותיות.

תשעה שמות חקוקות עם עשרה, ורק ראשון אהיה. [ז"ה א] אהיה אשר אהיה, יהו"ה, אל, אלהים, יהו"ה, צבאות אהיה. [ז"ה ב] אהיה אחד סוד ע"ב ואלהי יתפשתו רם"ח אברים שם בז' ושם ע"ב מנצפ"ך חמשה בבורות ומפני ותפשתו ר"א רחמנין שער בינה ומahan ותפשתו ע"ב. הרי רם"ח אברים עם ב אליהם אמת).

אלין אפנ עשר שםן גליון בטיריה. וכל הגי שםן אתגליפו מאמן ותמניא וארביעין אברים וועלין בחד אחד"ן, ש"ג". [מהשנה היה ז"ה א או ז"ה ב מתרשת כב' אותיות, בסוד השם מנצפ"ך הר' ז' אותיות, אחד סוד ע"ב אותיות, ומהם יתפשתו רם"ח אברים. הרי רם"ח אברים עם ב אליהם אמת].

אליה גם עשרה שמות חקוקים בצדיהם, וכל השמות הללו נזכרים ארבעים ושמונה אברים ונקנדים בארון הברית האחד, ומהו? השם שנתקרא אדני". וזה (ר"א סוד) התגלה עבשו

דאתחזוי, וכל גונין סמיין ביה, ואתקורי בשמא לדני". תלת גונין אתחזוי לתפה, מהאי תלת גונין לעילא, מאlein עלאין אהמשך פלא (ס"א לנבי והר) (אנון עליין. והר) דלא אתחזוי. ונצץ בתריסר נציצין, וזהירין הנציצין מניה. תליפר אפין ברזא דשמא (ד"ק ע"ב) קדיישא וגוי, רזא דין סוף יהוה אקרי.

בד אתחבר זהר מפחא אדני בזהר עלאה יהוה, אתעביר שמא סתים. דביה ידע נביי קשות ומספכלאן לגו יהרא עלאה, ודרא יאהדנה חייז טמירים (נ"א חייז טמירים) דכתיב, (יחזקאל א) בעין החشم מותך האש.

מתניתין, עלאין רמאין טביין דימנא, תשע נקודין דאויריתא נפקין, ומתפלגין באתוון, ואתוון בהו גטلين, (טיטלט) מטלוני דקיקון ברזי. (טיטלט) פלייגין, אלין תשע שליטין על אתוון, אתוון מביתו אהפשטו. אשתקאו נקודין לאעלאה לוון. לא גטلين בר כד אנו נפקין. אלין אנו ברזא דין סוף, כלחו אתוון (טיטלט) מטלני ברזא דין סוף. כמה דאנון גטלי לוון הבני נמי גטלי. אלין סתימים אתוון גלין ולא גלין, הבני טמירים על מה דשרין אתוון.

תשע שםן גליון בעשר, ואנו קדמאתה אהיה. (ו"ד ה"א) אהיה (ד"ק א נ"א) אשר אהיה. יהו"ה, אל, אלהים, יהו"ה, צבאות אהדו"ן, ש"ג". (ומן דא שבא י"ד ה"א וא"ו ה"א מתרשת כב' אותיות ורוא דשמא מנצפ"ך הר' ז' אותיות, ורוא הוא רוא יהו"ה אלהינו יהו"ה אחר. וזה אלהינו יהו"ה הר' י"ד אותיות, אך רוא י"ג אתוון ומגן ותפשתו רם"ח אברים שם בז' ושם ע"ב מנצפ"ך חמשה בבורות ומפני ותפשתו ר"א רחמנין שער בינה ומגן ותפשתו ע"ב. הרי רם"ח אברים עם ב אליהם אמת).

אלין אפנ עשר שםן גליון בטיריה. וכל הגי שםן אתגליפו מאמן ותמניא וארביעין אברים וועלין בחד

אחד"ן, ש"ג". [מהשנה היה ז"ה א או ז"ה ב מתרשת כב' אותיות, בסוד השם מנצפ"ך הר' ז' אותיות, אחד סוד ע"ב ואלהי יתפשתו רם"ח אברים. הרי רם"ח אברים עם ב אליהם אמת].

ומפני ותפשתו הסוד של חמים שער בינה, מהם יתפשתו ע"ב. הרי רם"ח אברים עם ב אליהם אמת]. אליה גם עשרה שמות חקוקים בצדיהם, וכל השמות הללו נזכרים ארבעים ושמונה אברים ונקנדים בארון הברית האחד, ומהו? השם שנתקרא אדני". וזה (ר"א סוד) התגלה עבשו

לאברם. (נ"א יהוה כאו"ת, ונ"א אל ארנו"). מיבאלו שם הימין שאחיז ומשמש את השם הוה יוצר מאותם האחים. בכלל מקום שסוד השם הזה שם - מיבאלו שם. אם הסתלק מיבאלו ההה - מסתלק אליהם עם שדי.

בהתחליה שלשה אנשים, והתגלו בציור של אויר וקיי אוכלים, אוכלים ודי, שהאש שלהם אוכלה ומכללה הפל וועשים נחת רום לאברם. הם אש ודי, ואותה האש מתחפה בציור של אויר ולא נראית. ואוטו מأكل אש להטת ואוכלה אותו, ואברם מקבל נחת רום מזה.

בין שהסתלקה השכינה מה כתוב? וועל אלהים מעלה אברם. מיד מסתלק עמו מיכאל, שפטוב ויבאו שני הפלאכים סדמה וגוו. שלשה כתיב בקדמיה והשתא תרין, אלא מיבאלו דאיו ימינה אסתליק בהרי שכינטא. מלאך דאתחזי? מנחת ואיגלים (ליה) באוירא ואתחזי ליה ודי איהו אוריאל. מה דלא נחת באליין דאברם, נחת הכא בלחוזדי לבשרא למונח דאי מדן. (ז"ק נ"א) ובגין דלא חשב לאברם לא כתיב דאל, דהא כתיב, (שופטים יי) אם תעזרני לא אוכל בלחםך. וכתייב ויהי בעלות הלחב מעלה המזבח וועל מלאך יי בלחב המזבח וגיה ויבא וועל אלהים מעלה אברם. בגין דביה אסתליק מיבאלו, ואשתארו רפאל וגביריאל.

הפלאך שנראה למנוח ירד והתגלו (ו) באויר ונראה לו, וזהו אוריאל. מה שלא ירד עם אלו לאברם - ירד פאן לדבו לבשר למנוח שבא מדן. ומשום שלא חשוב כמו אברם, לא כתיב שאלל, شهر בתוכה (שופטים י) אם תעזרני לא אל בלחמך. וכתיוב, ויהי בעלות הלחב מעלה המזבח, וועל מלאך ה' בלחב המזבח וגוו. וכן וועל אלהים מעלה אברם. משום שבו הסתלק מיכאל, ונשארו רפאל וגביריאל.

ונעליהם בתוכה שני הפלאכים סדמה. בערב - בשעה שתدين פלוי על העולם. אחר כך הסתלק אחד, ונמצא שגביריאל לבודו. בזכות אברם נצל לוט, והוא פלוי על הארץ. אמר רבי אבא פתח ואמר, (טהילים כד) מי יעללה בהר

זהר: רבי אבא פתח ואמר, (טהילים כד) מי יעללה בהר ה' ימי יקיים במקום קדרשו. בא ראה, כל בני

ארון הברית, ומאן איה, שמא דעתكري אדני. ודי (ר"א רזא) אתגלי השטא לאברם. (נ"א יהוה כאו"ת ונ"א אל אדני). מיבאלו שמא דימינא דקה אחד ימשמש לשמא דיאתי מאנון אתרין, בכל אחר דרזא דהאי שמא פמן מיבאלו פמן, (ז"ק נ"ב) אסתליק האי מיבאלו אסתליק אלהים בחרדי שדי.

בקדרמיה שלשה אנשים וางלימו בצדקה דאויר ויהו אכל, אכל ודי, דasha שלחו אבל ושיי כלא וاعביד נחת לאברם. אנון אש ואדי, ויהו אש אתחז, אתחז בצדקה דאויר ולא אתחז, ויהו מיכאל אש מלחת ואכל לא ליה, ואברם מקבל נחת רום מהאי.

בין דאסטלק שכינטא מה כתיב ויעל אלהים מעלה אברם, מיד מסתלק בהדריה מיבאלו דכתיב ויבאו שני הפלאכים סדמה וגוו. שלשה כתיב בקדמיה והשתא תרין, אלא מיבאלו דאיו ימינה אסתליק בהרי שכינטא. מלאך דאתחזי? מנחת ואיגלים (ליה) באוירא ואתחזי ליה ודי איהו אוריאל. מה דלא נחת באליין דאברם, נחת הכא בלחוזדי לבשרא למונח דאי מדן. (ז"ק נ"א) ובגין דלא חשב לאברם לא כתיב דאל, דהא כתיב, (שופטים יי) אם תעזרני לא אוכל בלחמך. וכתייב ויהי בעלות הלחב מעלה המזבח וועל מלאך יי בלחב המזבח וגיה ויבא וועל אלהים מעלה אברם. בגין דביה אסתליק מיבאלו, ואשתארו רפאל וגביריאל.

ועליהו כתיב שני הפלאכים סדמה, בערב, בשעתה דדיןיא מלייא על עלמא, לבתר אסתליק חד ואשתכח גביריאל בלחודיה. בזכותה דאברם אשתויב לוט, ויהו אור הכא זכה בהו, ועל די אותו לגביה, (עד באן סתורי תורה). והיה:

רבי אבא פתח ואמר, (טהילים כד) מי יעללה בהר פלוי על הארץ. אחר כך הסתלק אחד, ונמצא שגביריאל לבודו. בזכות אברם נצל לוט, והוא פלוי על הארץ. אמר רבי אבא פתח ואמר, (טהילים כד) מי יעללה בהר ה' ימי יקיים במקום קדרשו. בא ראה, כל בני